

La paisprezece-cincisprezece ani, când fetele devin de Lobicei femei, Filofteia rămâne șnur, piele și os, abia dacă ghicești sâni pe trupul ei și șoldurile-i sunt înguste, ca de bărbat, dar cui i-ar păsa de cum arată aici, dincolo de zidurile unei mănăstiri și sub veșmânt de viitoare călugăriță? În schimb, formele Anei iau tot mai mult contur, talia îi rămâne subțirică, dar pieptul i se împlinește, șoldurile și fesele i se rotunjesc și nu mai știe cum să se ascundă sub uniformă. În fiecare zi Filofteia îi piaptăna părul blond care i se revarsă în bucle până la coapse și-i spune încă povești cu prinți și cu prințese. A fost odată un prinț frumos și bun ca nimeni altul, și prințesa cu coșite luuuungi, atât de luungi că le putea întinde pe trei verste, fusese încuiată într-un turn, și știi, drăguța mea, în poveștile astea totul e o parabolă, căci astfel pot să-L înțeleagă oamenii simpli pe Dumnezeu. De pildă, în povestea asta prințul e Domnul nostru, nu trebuie să credem că oamenii pot fi ca El. Și noi, noi suntem niște bune surori, trebuie să ne împărtășim credința și întru slava Lui să ne iubim, și-i piaptăna din

ce în ce mai delicat părul prietenei, ce desfătare, ce frumusețe! Într-o zi îndrăznește: Ana, drăguța mea, bucuria mea, tu și cu mine am fost purtate până aici ca două fire de nisip și-acum sunt curioasă cum este trupul tău, arată-mi sânii! E straniu, nu crezi, să fim așa de diferite. Da, dar ia stai, Filo, ce tot vorbești, deja ai văzut de-o mie de ori... Am văzut, însă nu am privit și nici nu am atins, de altfel, și lasă jos peria și își strecoară mâna pe sub cămașa de noapte a Anei, o dă în lături și se uită, mângâie și sărută, căci cum să reziști în fața unei atare nevinovății? Filooo, crezi că e bine să facem asta, se cuvine? Bineînțeles că da, ești atât de frumoasă, Ana, scumpa mea, dacă Domnul nostru te-a făcut așa, de ce să nu Îi mulțumesc pentru creația Sa, de fapt, ar trebui și tu să faci la fel, ar trebui să te îmbrățișezi! ah, nu, nu eu, tu! îmbrățișează-te pe tine însăși! și amândouă chicotesc, ce caraghios, auzi, să te îmbrățișezi de una singură, doar să-ți fi pierdut mințile. Sunt încă inocente, mai trec câteva clipe din copilărie și apoi într-o zi Ana-și petrece brațele în jurul umerilor Filofteii, nu, te înșeli, și pe tine tot Domnul te-a făcut, am să te-mbrățișez la rândul meu. Da, însă eu nu-s așa de reușită, șșșt, lasă prostiile, nu criticăm creația Domnului nostru, nu judecăm, așa că, Filo, ești la fel de bună ca mine, și se strecoară în același pat, cum se obișnuiseră, doar că de data asta fiecare își lasă mâinile și buzele să rățăcească pierdute pe trupul celeilalte.

Tot Ion hotărăște să-și cumpere un automobil ultimul răcnet, am să-l consider un cadou din partea unchiului Gigi, cu toată revizuirea asta a împărțirii moșiilor noastre pe care am făcut-o în avantajul meu... Cu acordul dragului meu unchi, desigur, și mustața i se lățește într-un zâmbet hidos. Am să-i ofer la rândul meu un dar, și trimit la Gigi acasă un coș plin de merinde, cu câteva cuvinte caligrafiate pe o bucată de hârtie de mătase: Dragă unchiule, dragi verișoare (n-o pomeniște pe Roza aia, și să crape dacă pune gura pe ceva de-acolo), aș vrea să vă mulțumesc pentru dragostea și grija pe care mi le-ați arătat toți anii ăștia. Sper că delicatesele alese pe sprânceană de către un specialist în feluri de mâncare din capitală o să vă încânte palatele, și adaugă o sticlă de lichior fin, Gigi ar trebui să își mai varieze băutura din când în când, din punctul meu de vedere vinul nu îmbată destul, lichiorul e mai eficient și o să-i amintească de șederea la Paris... Ei ca să vezi, Paris... Și dacă aș da și eu o fugă? Înainte să-mi încep cariera politică, un prim-ministru trebuie să dispună de-o

oarecare cunoaștere a lumii, de-o viziune largită, neîndoios; o călătorie de două luni prin Europa nu mi-ar dăuna! Voi trece prin Viena și prin Konstanz, se pare că regelui nostru Carol I îi plăcea mult orașul ăsta, și mustața i se încovoiaie iarăși sub degetele ce o mângâie, magnifică idee, felicitări, monșer. Cum *Tot Ion* e un om al acțiunii neîntârziate – lucru gândit, lucru îndeplinit –, iată-l că-și pregătește geamantanul și telefonează să afle traseul cel mai potrivit, orarele etc. Ar trebui să meargă în capitală, să ia de acolo spre Viena trenul de mâine-seară, care ajunge poimâine-dimineța la ora șase și jumătate... E nevoie să rezerve o cameră la hotel? Sigur că da, se înțelege, un domn de rangul lui nu călătorește la nimereală, o cameră la hotel și un taxi care să-l aștepte la gară. De altfel, poate că n-ar fi indicat să călătorească singur, mai ales pentru întâia oară, dar ce să facă, ia cu el un servitor? Domnul niciodată nu călătorește fără valetul lui... Nu, e prea pretențios pentru zilele noastre, și apoi prea scump, mai ales. Să-i propună fratelui său? Nu, nu poate să lipsească de la școală pentru așa mult timp, și e și nițel plicticos băiatul... Gina, o s-o iau cu mine pe Gina, dar bineînțeles, trebuie să călătoresc cu o femeie, și-n plus surioara e nostimă și teribil de drăgălașă; dacă suntem luați drept soț și soție, cu-atât mai bine, voi da explicații doar dacă va fi necesar. Gina se potrivește perfect, a împlinit deja nouăsprezece ani, așadar nu se mai duce la școală, și e logodită cu un cretin de doctor, un tip care se crede drăguț, nu zău, ce

clișeu – să mă ferească Dumnezeu – și trag nădejde că în voiaj are să îl mai uite un pic pe profitorul ăsta, auzi, un doctor, no, dar de ce nu un măcelar, dacă tot a ajuns aici... Gina înbrățișează ideea imediat, ah, fratele ăsta mai mare, ce om inventiv, luminat, altruist și atașat față de cei din familie, iată dovada. Da! da, da, da! Da, i-ar plăcea mult să-l însoțească în voiajul ăsta, are nevoie de o zi să-și facă bagajele și să-și ia la revedere, în special de la logodnicul ei, căci el e în oraș, firește. A, da? Crezi că o telegramă ar fi de-ajuns? Bine, la urma urmei ești bărbat la fel ca el, tu știi mai bine decât mine cum gândește. Ai dreptate, două luni nu înseamnă așa de mult, o să ne întoarcem de Crăciun, ba chiar mai devreme, nu-i așa?

Fata nu înțelege de ce Serghei și Agripina sunt într-atât de neîncredători când vine vorba de plecarea ei și deseori atât de critici când vine vorba de Ion, e normal să își revendice casa și bunurile, n-a greșit cu nimic. Cum au auzit că tânărul pleca pentru două luni, au făcut niște mutre, ar fi trebuit să vezi ce față la Agripina, spune Gina în trenul spre capitală și-și ia o moacă serioasă încercând să îi imite vocea pițigăiată: O, ai văzut, Serghei, fiul nostru *Tot Ion* ne-a alungat din casa lui pentru a o lăsa în urmă după doar două săptămâni. Gina chicotește și se scâlâmbăie puțin altfel, ca să-l imite pe Serghei: Draga mea soață, uiți că *Tot Ion* nu e copilul nostru, hi-hi-hi, râde ea, caragațele bătrâne... Dar Serghei nu se-nșală, îi trece prin minte lui *Tot Ion* zâmbind în

colțul buzelor. E mulțumit c-a scos-o pe surioara asta din cuibul caragațelor bătrâne, cum zice ea, e drăguță și scăpărătoare, poate găsi cu siguranță ceva mai bun decât provincialul ăla sărăntoc cu care-i logodită. Ia spune-mi, Gina, când vă căsătoriți? O, avem timp, Agripina voia să se ocupe de tot, a stabilit data cu mama iubitului meu, răspunde ea plecându-și ochii, iar glasul îi devine deopotrivă timid și ștregăresc. E în aprilie, pică-n Duminica Tomii, știi?... Că veni vorba, tu nici-odată nu vii la slujbă, frate mai mare, ar trebui, să știi, există acolo un buchet de tinere flori, Margareta, Camelia, Hortensia, floarea-mai-știu-eu-care, toate așa ce s-ar bucura să te-ntâlnească! *Tot Ion* adoarme legănat de vorbele acestea, din fericire fata are un glas plăcut, nici prea pătrunzător, nici prea gros, și are un fel interesant de a și-l mlădia, dându-i inflexiuni și nuanțe, e foarte bine, foarte bine, surioară.

Ajunși în capitală, Gina stăruie pe lângă fratele ei să facă un popas la Budapesta, sunt acolo niște băi termale, a citit ea într-o gazetă franțuzească, e ceva foarte șic, apa e caldă și până și tinerele de la Curtea imperială s-au dus pe-acolo, te implor, fă-o de dragul meu, n-am să-ți mai cer să-mi faci vreun alt hatâr, în nici un caz nici unul care să fie atât de însemnat, poate vreun sorbet, vreo ciocolată caldă, însă nimic în plus. Curios lucru, el i-ar face bucuros plăcerea asta, dar totul este deja stabilit, trenul până la Viena, taxiul, hotelul, am ales bine, surioară, o să fie cadă în fiecare cameră și o